

Şarlatanlık

– kul mehmet · 07 Haziran 2014

Sabah türküsü ile çıkılırdı rızkın peşine eskiden
Kâinat gönüller türkü gibi şen idi
Şimdi taşeronun çığlık türküsü korkusu ile çıkılıyor
İnsanlar kimisi şarlatan masa başında
Özgür iradenin önüne set çeker anakonda
Aklı gözü para ile fonda
Hep görünür arka planda
Hem de bu meydan da
Sırttır sanki çiçeği burnunda
Son nefesini veriyor haddizatında
Aklı değil başında
Parada fonda soyma da
Rüyalarda korku ekmek ile peşinde
Uyanılan korkulu düşte gözlerde telaş
İşin yoksa yolda dalaş
İşte yolunda engel olan kalas
Canlarımız cebimizde rızkın ucunda nihayetinde
Ayık iken uykuya dalınır lokmanın peşinde
Figüranız galiba serseri yollarda
Kamçılar sırtımızda sessiz iner kalkar iken
Bakılacak göz mü kaldı yârin gözüne bakacak
Sevecek yürek mi kaldı yâri sevecek
Korku dolu gözler ile
Sönmüş söndürülmüş yürek ile
Ekmek kazanmak o kadar acı ve zor ki
Kazanılması mutluluk ama
Taşeron çıktı ağzı kulaklarında
Açıktan atama
Hayır, hayır ahırlara
Güvence olmadan köle olma misali
Köleliğin sırttan ağzında kan damlayan gölgesi
Alın terini sömüren kırmızı kan kokusuna alışmış gözler
Bazen bu zorluğun köprüsünde takılırız
Gülün güzelliğine dokunamayız kokusunu duyamayız
Eşitlik özgürlük gönülleri yıkmadan

Ekmeğin yok olmasından korkan gönül çaktırmadan
Diğer güzellikleri es geçiyor istemeden
Asmalar mı yeşil
Çiçekler mi açmış kimin umurunda
Gören gözlerin önünde korku
Sakız kokulu akşamları kim hisseder
Kul Mehmet der bir gün bu dertler biter
301 canın hesabı sanmayın biter
Acı ile güldürenler yok olur gider
Yedikleri zıkkımlar boğazlarına dizilir
Bu şarlattanlık perdesi de burada kapanır gider
Mehmet Aluç©